

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۲/۱۷

محمدیار یار

ډاکټر لېوال

د تخيل او تفکر امتزاج

څلورمه برخه

په منظومه کې چې هر اصل، په يوه آب حیات ډنډ سره تمثيل شوی نو هر ډنډ ته اغېزناک اساطيري صفت ور کړه شوي چې د دغو صفاتو مجموعه، انسان له ټولو انسان ضد او ځناورخويه ځانگړنو له ځنځيرو خلاصوي او يوي ايډيال رهايي/ ژغورنې/ نيروانا ته يې رسوي لکه:

په اول ډنډ کې د روښنايي لپاره سترگې مينځل، په دوهم کې له آزاره لاسونه مينځل، په درېيم کې نفس له حرصه ټکوهل، په څلورم کې له بيا را تلو پښې مينځل، په پنځم کې د راز موندو تر مهاله خپل عکس ته کتل، له شپږمه د زغم غوړپونه کول، د اووم له ځاڅکي ځاڅکي را وپښېدل، په اتم کې په لويه هستي ور گډېدل، چې په نتيجه کې يې انساني اروا د تناسخ له دوک او زجر څخه خلاصون مومي يانې نيروانا ته رسېدل.

تصور کولای شو، که انسان په دغسې انساني صفاتو متصف شي، ته وا بيا به هم، زموږ افغانستان، سيمه او نړۍ، د روانو قسماقسم بدمرغيو په غبار کې ورکه پاته وي؟ دلته دا نتيجه هم اخيستاى شو چې د بودا فلسفه يوازې تر ذهني_ عقيدوي حوزې محدوده نه ده، بلکې تعميل يې په واقعي ژوند کې هم ستر انساني نتايج لرلای شي يا ويلای شو چې بوديزم اصلن دين نه، بلکې د عملي ژوند فلسفه ده ځکه بودا زموږ د شرقي تصوف د درواغجنو صوفيانو غوندې تش هوا نه ده گز کړې، چې د نفس د وژلو يا تذکيې په واهي دعوو سره يې په يوه بله بڼه نفسونه لا چاغ کړي، بلکې بودا په عمل کې هم، د يوه شهزاده په صفت، د ناز و نعمت او عيش و نوش ژوند ازمويلی، هم يې د يوه افراطي مرتاض په توگه، په سختريزو روحي تمريناتو او مراقبو سره لوړې او نور تکليفونه تېر کړي او بالاخره يې د تعادل لار موندلې چې له افراط و تفريطه مصونه ده او همدا ده د ژوند ژغورنې او بریا انساني لار! په منظومه کې تمثيلونه و تصويرونه په بڼه متناسبه توگه راوړل شوي دي، د بودا فلسفه چې له يوه مخه پر تفکر، پوهه، سوله، طبيعت، من جمله انسانپالنه، روښانتيا و وښتيا، اخلاقي پاکۍ او بالاخره د تعادل په زمينه کې، پر ژوند ژغورنه ولاړه ده نو دا که انسان و طبيعت ته د حياتي ترينې مادې، يانې اوبو له پاکۍ و روښتيا سره تناسب و نه لري له څه سره به يې و لري، هغه اوبه چې نه يوازې د ژونديو موجوداتو د بقا ماده ده، بلکې په هنر کې ژور و پراخ سيمبوليک ابعاد هم لري! گواکې د بودايي فلسفې ارزښت د بشر او طبيعت لپاره هغومره حياتي گڼلای سو لکه اوبه، نن گورو چې يو خوا نړۍ د اقليمي بدلونو له امله، د اوبو له مرگونې بحران سره خپرې لگوي او بلخوا، د ساکياموني د انساني فلسفې هېرولو او جنگونو، تشدد، افراطيت او تمام عيار لېونتوب په نتيجه کې، د سلو و زرو نورو بدمرغيو په اړخ کې، يوه فاجعه هم اقليمي بدلون دی او په دغه بدلون کې، د اوبو بحران لا گواښونکي دی، نو گومان کوم چې له دغسې ماهرانه تمثيلونو سره، د منظومي پيغامو ته، آن د بودا تر مهال او بل هر وخت، نننۍ نړۍ لا سخته اړتيا لري او الحق چې استاد لېوال دغه اړتيا د يوه حساس، روښان او وښښ دانشمن و هنرمند په صفت تشخيص کړې او خپل دغه تشخيص يې، د اوبو او نورو سيمبولو گڼو نورو اړخو ته په پام سره، د منظومي په فورم کې وړاندې کړی او فکر کوم، که نړۍ له هراړخيزو بحرانو نجات غواړي نو طرح و لار يې همدغه منظومه کېدای شي چې هم خوند لري هم پند. مثلاً، کله چې سلسال او شاهنامه په شرطو پوره کولو پسې روانيږي نو ساکياموني ور ته ځيني نصيحتونه، پيغامونه او لارښوونې لري:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

د باميان وادي مېلمه ساکياموني يم
 لمرخاته څخه راغلی پردېسي يم
 راشی راشی چې پيدا ورکه مانا کرو
 درد و رنځ څخه پناه دغه دونيا کرو
 چې په روح کې له څلورو سرچينو نه
 اته ډنډه د رڼو رڼو اصلونو
 لاژوردين لکه غمي رانه بهاند شي
 سمندر چې د مانا وړ نه څپاند شي
 راشی راشی چې باميان له نن نه روسته
 يو سپېڅلی ښوونځی د روښانتيا شي
 دغه ځاګړې، دغه سمڅی، دالاتونه
 د اوهامو خوږولو ته ويښتيا شي
 راشی راشی او باميان داسې وطن کړئ
 چې له ټولي دونيا راشي کاروانونه
 پرې انبار وي د فکرونو کتابونه
 د ورېښمو په لار جوړ سپېڅلی ښار کړئ
 يو تمځای يې د باختېر په لويه لار کړئ
 له باګرام او تاکسيلا څخه تر غوره
 بګولان سره ملګری نانګراهار کړئ
 ګنداريا نه تر هلمند و هراويتي
 آسماني سره تړون د ناوېهار کړئ
 دغه زمکه کړئ را ويښه او روښانه
 د ژوندون مانا پيدا په دې ديار کړئ
 چې له چينه له ماچينه خلک راشي
 له ګنګا او اباسينه خلک راشي
 ستاسو دواړو د ديدن په تلوښه کې
 جهان بڼه و خودبڼه خلک راشي
 چې باميان د فکر و پوهې کرونده شي
 د انسان د آزادۍ بله ډېوه شي
 چې مجبور انسان د ژوند له درد و رنځه
 د خلاصون په رمز و راز دلته خبر شي
 باميان د آريانا د زړه گوهر شي
 چې له هر وطنه را شي روزنتون ته
 د ساکياموني د فکر پوهنتون ته
 ستاسو دواړو تر نظر لاندې به دلته
 د دونيا وګړي زدکړې ته را درومي
 دا وادي به د پېژاند پېلوڅه روني
 دغه تورې مغارې او دالاتونه
 په ډبرو کې دا لوی لوی تالارونه
 دا به ټولو ته د پوهې پالنځي وي
 د رڼا او د ويښتيا به دا ټولګي وي
 تاسو دواړه به تر ډېره وړ ته ګورئ
 نيروانا به مو په برخه يو سکون کړي
 در ډالی به يو تلپاتي پيوستون کړي

او د ساکياموني دا نصايح و لارښوونې، هغه د پوهې څراغونه، انساني ارمانونه، روحاني و مانيز ارزښتونه، ټولنيز ضرورتونه، اقتصادي پلانونه او بشرپالونکي پيغامونه دي چې اهميت يې تر ننه پر ځای، آن نن تر هغه مهال لا زيات شوی دی، هغه وخت خو د دغو لارښوونو په تعميل سره دا سيمه او باميان يې د مرکز په توګه، د امن،

انسانپالنې، عالي اخلاقو او منحصر بفر داسې پوهې و هنر، داسې يو جنت مثال متمدن استوګنځۍ وو چې انسان پکښې د انسان له وحشته ژغورلی وو، هم د انسان په دننه کې، د نفس او (زه يم زه يم) د ښمار او بډيو (بس زه يم) د پړانګ د کنټرول تيوريک و عملي رياضت روان وو، هم دباندي ټولنه د ټولنيزو سياسي شريرو قوتو له ښمار و پړانګه په امن وه، دلته انسان دومره ډاډمن و پرسکون وو چې د فکري اطمینان په ټول تمرکز سره يې، په غره کې د سلسال و شاهمامې د پیکرو داسې نقشه طرح و ډيزاينولای او تطبيقولای شوای چې نن د يوويشتمې پېړۍ ټيکنالوژيکي معجزې هم ور ته ګوته په غاښ پاتېداي شي او نن يوازي مور بد بحران خپلی ملت نه، بلکې ډول ډول نورو بحرانو ته مخامخ متمدنه نړۍ هم اړتيا ور ته لري، ښايي تر مور يې لا ډېره ور ته لري.

سيمبول

سيمبول د هنر اوج ښيي ځکه سيمبوليک تصويرونه د لوستونکي تخيل ته د لايتناهي پرواز لار خلاصوي او د دې تصويرو ظرفونه د ماناګانو له داسې منځپانګې مالا مال وي چې تمام نه لري، له دغسې اثارو و اشعارو څخه، هر لوستونکي، د خپل ظرفيت و ضرورت مطابق ماناوې اخيستاې شي، ممکن دا ماناوې يوه له بلې متضادې هم وي خو څوک نه شي ويلای چې د دغه مانا سمه، د هغه بل دا ناسمه ده، بلکې دا متضادې ماناوې، د هر مفسر و معبر حال و محل ته په پام سره، دقيقې ګڼل کېداي شي، هغه چې وايي، د شعر مانا د شاعر په نس کې ده، نو ټول شعرونه تر دغې قاعدې لاندې نه شي راتلاي، بلکې يوازي سيمبوليک هغه ور ځنې مراد کېداي شي، دا ډول آثار د زمان و مکان په قيد کې هم نه شي پاتېداي، په تلپاتو هغو بدلېږي، دا ډول آثار دا ايجاز و اعجاز هم لري چې آن راتلونکي ناپېښي شوي پېښې هم تفسير کړای شي او له نېکه مرغه چې استاد لېوال هم د سيمبوليست شاعر په نوم نامتو دئ نو دلته يې يو ځل بيا خپل دغه سبکي خصوصيت او هنري هويت ثابت کړی دئ، د سلسال و شاهمامې ځيني سيمبولونه:

ساکياموني (بودا) د يوه ويښ، روښان، پوه او مؤثر اخلاقي لارښود سيمبول دئ چې تر هر چا وړاندې يې، پر خپلو لارښوونو خپله کلک ايمان وي او عملي کړي يې وي، بيا يې نو نور هم، د سلسال و شاهمامې غوندې، په هغسې ژمنتيا سره، پړاو په پړاو په برياً سره عملي کوي چې ذره انحراف ته هم ځای نه پرېږدي. دلته ساکياموني، هم خپله ساکياموني دئ، هم هر بل ورته مسؤليت لرونکي شخصيت کېداي شي.

خپله سلسال و شاهمامه، د سپېڅلي مينې، عالي اخلاقو، رښتيني مبارزې او نه ماتېدونکي تعهد سيمبولونه دي. زابلشاه او د باميان واکمن د ملي وحدت، عدالت، خدمت، سولې، مسؤليت او تفاهم سيمبولونه دي.

زما په نظر، که د څلورو چينو او اتو ډنډو تصويرو ته، د بودايي فلسفې د څلورو حقيقتو او اتو اصولو مشبهات نه وای ور زيات شوی او تشبيهي اړخ يې نه وای برجسته شوی نو سيمبوليک آفاقيت به يې لا ډېر پامور وای، په تېره ښمار او پړانګ که تشبيهي اړخ نه لرلای نو به داسې سوچه طلايي سيمبولونه وای لکه په غزل کې چې د شاه بيت اصطلاح لرو، ښايي دا مو شاهسيمبولونه نومولي وای، البته منظور دا نه دئ چې دا تصويرونه به نو اوس خپله ساحري نه لري بلکې کله چې د ساکياموني تر لارښوونو وروسته، د منظومي اتلان له پړانګ او ښمار سره په ټکر کې راځي نو دلته لوستونکي له انساني نفسه دباندي، خارجي وجود لرونکي پړانګ و ښمار گوري چې يو پلو، ور سره تقابل يې يوه سوچه اصيله اسطوره پنځوي او بل طرف، سيمبوليک جوهر هم لرلای شي چې ممکن، هم يې ذهني، هم عيني واقعيت تصور کړای شو او له يوې پرته، ډېرې ماناوې ځنې استنباط کړای شو ځکه چې اساطيري ماهيت لري.

نور پر هر پړاو له سيمبوليکو موجوداتو او سيمبوليکو مفاهيمو سره مخ يو چې منظومي د شهکارتوب ثبوتونه يې بللای شو، بلکې لا دقيقه به دا وي چې دا هم د استاد لېوال د نورو منظومو غوندې، سيمبوليک اساطيري روايت دئ چې د خپل ابدیت جوهر يې په جز جز او بالاخره کل کې اخېلي ښکاري.

تمثيل

دلته د تخيل يو بل مهم تخنيک تمثيل دئ چې ونډه يې په سلسال و شاهمامه پامور مناسبه ښکاري، ويلای شو چې دا منظومه په کل کې يو تمثيلي روايت دئ، لکه د اخلاقي فلسفې او سيمبوليک تمثيل په توګه، د ساکياموني څلور حقيقتونه يا مقامونه د څلورو چينو او اته اصول يې د اتو ډنډونو په شکل کې تمثيلول چې خورا په زړه پورې دي او دا تمثيل هله لا پامور گرځي چې د فکري سيمبوليک تمثيل تر څنګ، د ملي سيمبوليک تمثيل اړخ هم مومي او د ملي وحدت تحکيم د تمثيل لپاره، دغو ډنډونو ته له اراکوزيا ډېوې، له کندهارا او بخدي څخه د مشترکو ارزښتو نښې، په زړه کندهارا کې د هډې له لوی مزدکه آبي نښې، د باختر له ناويهاره سپينې بکرې، د بدخشان له لوړو غرو لاژورد، له هسک پنجهپره د زمردو غمي، له نيلا ب څخه د بگرام نښې، له ښکلي سواته د باگرام نښانې، د هري، ساکستان او

لوی هلمند له ښکلو غارو سپین مرمر راوړل کيږي او په دغو ډنډونو کې کارول کيږي، دلته سیمو ته (غالین آگاهانه) صفتونه ور کول هم سیمبولیک ارزښت او پیغام لري لکه: زړه گندهارا، لوی مزدک، د بدخشان لوړ غرونه، هسک پنجهپر، ښکلی سوات او د لوی هلمند ښکلي غارې. د ملي یووالي د تمثیل بله بېلگه یې، د زابل او بامیان، یا زابلشاه او بامیان د پاچاهي کورنیو تر منځ د همېشني دوستۍ تړون دی چې پکښې د بامیان د پاچا لور _شاهمامه_ د زابلشاه زوی _سلسال_ ته ور کوله کيږي او هغه هم، د څه یوه عاشقانه کیفیت په حکم! دا یوازې د یوه نارینه و ښځې یا دوو کورنیو مامولي دوستي نه ده، بلکې دا په یوه واحد بشري فرهنګي حوزه کې، د دوو سوله پالو و ژمنو واکمنیو، دوو سیمو د وحدت سیمبولیک تمثیل دی چې بیا دواړې واکمنۍ پر خپل شا و خوا، زموږ د افغاني جغرافیا اړوندې سیمې رانغاړي، زموږ تر ملي جغرافیا ور پراخ سیمه، هند و چین او تر سیمې هم ور ها خوا روم، گواکي اروپا ته هم، کله د ورېښمو پر لار د اقتصادي اتصال ورېښمین لاس ور غځوي، کله د ساکیاموني د ستر معنویت په نه شلېدونکي رشته، داسې انساني وصل تامینوي چې اغېز و پرتم یې آفاقي و ابدي گڼلای شو، په څه یوه شاعرانه شان سره:

د زابل او د بامیان د خپلخانو به
تړون وشي د کلانو او گڼینو
د سهاک تېر به خوښ په دې وصال شي
شاهمامه چې ښکلي ناوې د سلسال شي
هغه ورځ به له بابا نه تر سور غره
هندوکوښ څخه تر هسکه سیکارامه
اسمائي نه د پامیر تر لوړو څوکو
له باختره له هلمند تر باگرامه
اریانا ټوله خوشاله شي په مینه
مېلمنې به ښاپېرۍ راځي له چینه
هغه ورځ به انایتا د سوري خور وي
ناویهار به د زردښت روح ته بلېږي
هغه ورځ به په بامیان کې د ویښتیا او
روښانتیا د لارښوونو د پیل ورځ وي
ښوونځی به د څلور حقیقتونو
او د ژوند اتو اصولو وي پرانیستی
له هغې ورځې نه روسته به را درومي
له هر لوري کاروانونه د ریشیانو
تېرې تېرې د پېژاند او د پوهنې
د ساکیاموني به کيږي لارښوونې
له دونیا څخه به تېرې را روان وي
چې څلور چینو نه و څښي ریښتیاګانې
سترګې و مینځي په ډنډ کې بیا لیدو ته
په رازونو د هستۍ نېستې خبر شي
روح مطلقې رهایی ته را بهر شي
د بامیان په ښوونځي کې به زده کيږي
اروایي سفر ویښتیا او روښانتیا ته
درد و رنځ څخه بې پایه خوشالی ته

نور بیا